

[Hagbart Berg.]

klasser kun findes 16, der har over 25 Aars Tjeneste. Jeg synes, disse Tal ret tydeligt viser, at der netop ikke er Grund til at rette Anke fra den Del af Tjenestemændenes Kreds, hvis Interesser det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte ved en tidligere Lejlighed særlig har gjort sig til Talsmand for. Gaar vi til Assistentklassen, viser det sig, at der i 1900 var 35 pCt. Avancementspladser indenfor Toldetaten, nu 33 pCt., men da vi jo ved, at Levealderen stadig er stigende, er det faktiske Forhold det, at den Alder, i hvilken de paagældende kan avancere, i de senere Aar stadig har været stigende.

Gaar jeg saa til Post- og Telegrafvæsenet, viser der sig dér et noget lignende Forhold. Omkring 1900 havde vi faktisk ingen Avancementspladser indenfor Postvæsenet, kun 3 i alt; i 1914 var vi naaet til knap 24 pCt., men i Øjeblikket, i 1928, er Stillingen den, at der i 16de Lønningsklasse i den sammensluttede Post- og Telegrafetat er 1 766 Bundstillinger og 1 651 Avancementsstillinger, altsaa 93 pCt.; og selv om man vil være saa kulant at regne 15de Lønningsklasse, der lønningsmæssigt kun ligger ganske lidt over 16de Lønningsklasse, med til Bundstillingerne, bliver der dog 48,3 pCt. Avancementspladser. Anderledes stiller Forholdet sig for Assistentklassen. Der var i Aaret 1900 461 Assisterter med 205 Avancementsstillinger eller 30,8 pCt.; i Øjeblikket er der i den sammensluttede Post- og Telegrafetat 1 875 Assistentstillinger og 773 Avancementsstillinger, eller 29,2 pCt. Man vil altsaa ganske tydeligt se en Udvikling gennem det Aaremaal, jeg her har nævnt, fra praktisk talt ingen Avancementsstillinger for Funktionærklasserne til et meget betydeligt Antal, medens Tallet har været stillestaende for Assistentklassens Vedkommende.

For Statsbanernes Vedkommende er Forholdet det, at man omkring Aar 1900 havde et væsentlig større Antal Avancementsstillinger dér end i de andre Etater. Man havde i 1900 1 907 Portører og 1 287 Avancementsstillinger eller 68 pCt., men i Øjeblikket, i 1928, har vi 2 430 Bundstillinger og 3 664 Avancementsstillinger; hvis jeg regner alle Klasser med udover 16de Lønningsklasse, vil det altsaa sige 151 pCt.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger for at vise, at den Udtalelse, man er fremkommet med fra socialdemokratisk Side — at det særlig er indenfor de lavere Lønningsklasser, Udviklingen har været en saadan, at de paagældende har Grund til at være utilfredse med Avancementsmulig-

hederne —, at denne Udtalelse i ingen Henseende bliver bekræftet af de faktisk foreliggende Forhold. Jeg skal hertil føje, at vi for vort Vedkommende aldeles ikke ønsker hverken nu eller senere at gaa Funktionærklasserne for nær. Vi har været med til gennem Lønningsloven af 1919 at oprette et betydeligt Antal Avancementsstillinger for disse Tjenestemænd, og Rigsdagen har været med til under skiftende Regeringer — under en radikal Regering, under en Venstre-regering og under en socialdemokratisk Regering — gennem de tilbagevendende Normeringslove at oprette et stigende Antal Avancementsstillinger. Og man har gjort det ud fra visse bestemte Forudsætninger, idet bestemte Arbejder er regnet for mere kvalificerede, og i det Omfang, saadant Arbejde foreligger, er vi gaaet med til at oprette disse Stillinger indenfor Funktionærklasserne. Jeg vil yderligere føje til, at vi naturligvis til enhver Tid er villige til ganske objektivt at undersøge Forholdene, undersøge, om der paa det ene eller det andet Omraade skulde gøre sig ganske særlige Forhold gældende for Tjenestemændenes Vedkommende og, hvis dette skulde være Tilfældet, da at træffe ekstraordinære Foranstaltninger.

Men jeg maa hævde, at det Spørgsmaal, vi behandler her, er en Sag af den Karakter, at man fra alle Sider har erkendt, at den i første Række trængte sig paa til Løsning. Nu er der yderligere fra socialdemokratisk Side sagt, at Assistenternes Forhold blev endeligt ordnet, ogsaa avancementsmæssigt, paa Lønningsloven af 1919, idet man da indførte et særligt Tillæg, det saakaldte Trøsttillæg, for Assisterterne i Etaterne. Ja, hvis Forholdet var dette, at man kunde sige, at man den Gang tog et særligt Hensyn til, at man kunde regne med særlig daarlige og med stedse daarligere Avancementsforhold for Assisterterne, og at man derfor gav dem en forholdsvis god Aflønning, kunde der jo være en vis Ræson i denne Tale, men uden i øvrigt at komme ind paa selve Spørgsmaalet om den lønningsmæssige Placering vil jeg dog her sige, at jeg ikke har set, at man fra nogen Side har villet hævde, at Assistentklassen ved Lønningsloven af 1919 blev særlig godt lønningsmæssigt placeret hverken i Forhold til Funktionærklassen eller i Forhold til andre Tjenestemænd. Jeg skal i denne Forbindelse lige minde om, at en Assistent i en Provinsby før Lønningsloven havde en Lønning, der kun laa 210 Kr. under den, en Lærer i Folkeskolen fik, men efter Lønningslovens Vedtagelse fik en Slutlønning, der laa 960 Kr. under, hvad en